

(31)

וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר
 אֹתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנַי לַחַת הַעֲדַת לַחַת אֲבֹן כְּתָבִים
 בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים: (32) וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בִשֵׁשׁ מִשֶּׁה לָרֹדֶת מִן־
 הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם | עֲשֵׂה־
 לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זֶה | מִשֶּׁה הָאִישׁ
 אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מִה־הָיָה לוֹ:
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהְרֹן פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי
 נְשֵׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי: וַיִּתְּפְּרְקוּ כָל־
 הָעָם אֶת־נְזָמֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל־
 אַהֲרֹן: וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֲרֹט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל
 מִסַּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹדָה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֵּרָא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנָיו וַיִּקְרָא
 אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מִחָר: וַיִּשְׁלֹמֵמוּ מִמִּחְרַת
 וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל
 וְשָׂתוּ וַיִּקְמוּ לְצַחֵק:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּךְ־רָד כִּי שָׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר
 הֵעֲלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: סָרוּ מִהָר מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסַּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲווּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־
 לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹדָה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת־
 הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשָּׁה־עֶרְף הוּא: וְעַתָּה הִנְיַחָה
 לִי וַיַּחַר־אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל:
 וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה
 יַחַרָה אַפֶּךָ בְּעַמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר
 בְּרַעַה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵם אַתֶּם בְּהָרִים וּלְכַלְתֶּם מֵעַל
 פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנַּחֶם עַל־הַרְעָה
 לְעַמָּךְ: וְזָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבָּה אֶת־
 זַרְעֲכֶם כִּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הִזְאת אֲשֶׁר
 אָמַרְתִּי אֲתֹן לְזַרְעֲכֶם וְנָחְלוּ לְעַלְמִים: וַיִּנַּחֶם יְהוָה עַל־
 הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ:

וַיִּפֹּן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לַחַת הַעֲדַת בְּיָדוֹ
 לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים:
 וְהַלַּחַת מֵעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמְּכָתֵב מִכְּתָב אֱלֹהִים:

וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכֹלֹתוֹ לְדַבֵּר
 אֹתוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנַי לַחַת הַעֲדַת לַחַת אֲבֹן כְּתָבִים
 בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וַיֵּרָא הָעָם כִּי בִשֵׁשׁ מִשֶּׁה לָרֹדֶת מִן
 הַהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה
 לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי זֶה מִשֶּׁה הָאִישׁ
 אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מִה־הָיָה לוֹ
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶהְרֹן פָּרְקוּ נְזָמֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי
 נְשֵׁיכֶם בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ אֵלָי וַיִּתְּפְּרְקוּ כָל
 הָעָם אֶת גְּזָמֵי הַזֹּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל
 אַהֲרֹן וַיִּקַּח מִיָּדָם וַיִּצַר אֹתוֹ בַּחֲרֹט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל
 מִסַּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹדָה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּרָא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לִפְנָיו וַיִּקְרָא
 אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חַג לַיהוָה מִחָר וַיִּשְׁלֹמֵמוּ מִמִּחְרַת
 וַיַּעֲלוּ עֹלֹת וַיִּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכֹל
 וְשָׂתוּ וַיִּקְמוּ לְצַחֵק

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כִּי שָׁחַת עִמָּךְ אֲשֶׁר
 הֵעֲלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם סָרוּ מִהָר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר
 צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מִסַּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ
 לוֹ וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלֹדָה
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת
 הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם קִשָּׁה עֶרְף הוּא וְעַתָּה הִנְיַחָה
 לִי וַיַּחַר אִפִּי בָהֶם וְאֶכְלֶם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל
 וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה
 יַחַרָה אַפֶּךָ בְּעַמָּךְ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 בְּכַח גְּדוֹל וּבִיד חֲזָקָה לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר
 בְּרַעַה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵם אַתֶּם בְּהָרִים וְלְכַלְתֶּם מֵעַל
 פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנַּחֶם עַל הַרְעָה
 לְעַמָּךְ זָכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אַרְבָּה אֶת
 זַרְעֲכֶם כִּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הִזְאת אֲשֶׁר
 אָמַרְתִּי אֲתֹן לְזַרְעֲכֶם וְנָחְלוּ לְעַלְמִים וַיִּנַּחֶם יְהוָה עַל
 הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ

וַיִּפֹּן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הַהָר וּשְׁנֵי לַחַת הַעֲדַת בְּיָדוֹ
 לַחַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים
 וְהַלַּחַת מֵעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמְּכָתֵב מִכְּתָב אֱלֹהִים

הוא חרות על-הלחתי: ¹⁷וישמע יהושע את-קול העם ברעה ויאמר אל-משה קול מלחמה במחנה: ¹⁸ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע: ¹⁹ויהי כאשר קרב אל-המחנה וירא את-העגל ומחלת ויחר-אף משה וישלף ²⁰מִיָּדוֹ את-הלחתי וישבר אתם תחת ההר: ²¹ויקח את-העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר-דק ויזר על-פני המים וישק את-בני ישראל: ²²ויאמר משה אל-אהרן מה-עשה לך העם הזה כפי-הבאת עלינו חטאה גדלה: ²³ויאמר אהרן אל-יחר אף אדני אתה ידעת את-העם כי ברע הוא: ²⁴ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כפי-זה | משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה-היה לו: ²⁵ויאמר להם למי זהב התפרקו ויתגורלי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה: ²⁶וירא משה את-העם כי פרע הוא כפי-פרעה אהרן לשמצה בקמיהם: ²⁷ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל-בני לוי: ²⁸ויאמר להם כה-אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש-חרבו על-ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש-את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו: ²⁹ויעשו בני-לוי כדבר משה ויפל מן-העם ביום ההוא בשלשת אלפי איש: ³⁰ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה: ³¹ויהי ממחרת ויאמר משה אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל-יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם: ³²וישב משה אל-יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב: ³³ועתה אם-תשא חטאתם ואם-אין מחני נא מספרך אשר כתבת: ³⁴ויאמר יהוה אל-משה מי אשר חטא-לי אמחנו מספרי: ³⁵ועתה לך | נחה את-העם אל אשר-דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביים פקדי ופקדתי עליהם חטאתם: ³⁶ויגף יהוה את-העם על אשר עשו את-העגל אשר עשה אהרן: ³⁷וידבר יהוה אל-משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל-הארץ אשר נשבעתי לאבותי לאיצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה: ³⁸ושלחתי לפניך

הוא חרות על הלחות וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלף מידו את הלחתי וישבר אתם תחת ההר ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עלינו חטאה גדלה ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו ואמר להם למי זהב התפרקו ויתגורלי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את-אחיו ואיש את-רעהו ואיש את-קרבו ויעשו בני-לוי כדבר משה ויפל מן-העם ביום ההוא בשלשת אלפי איש ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה ויהי ממחרת ויאמר משה אל-העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי ועתה לך נחה את-העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביים פקדי ופקדתי עליהם חטאתם ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן וידבר יהוה אל משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאבותי לאיצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה ושלחתי לפניך

מִלֶּאֶךָ וְגִרְשָׁתִי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֹמֵרִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִזִי
הַחַוִּי וְהַיְבוּסִי: 3. אֶל־אֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ כִּי לֹא
אָעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עִם־קִשָּׁה־עֶרְףָּ אָתָּה פֶּן־אֶכְלָךָ
בַּדֶּרֶךְ: 4. וַיִּשְׁמַע הָעָם אֶת־הַדְּבַר הַרַע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ
וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֵדִיו עֲלָיו: 5. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
אָמַר אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עִם־קִשָּׁה־עֶרְףָּ רָגַע
אֶחָד אָעֲלֶה בְּקִרְבְּךָ וְכִלְיֹתֶיךָ וְעַתָּה הוֹרֵד עֲדֶיךָ
מִעֲלֶיךָ וְאֲדַעַה מָה אַעֲשֶׂה־לָּךְ: 6. וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
אֶת־עֲדָיִם מִהָר חוֹרֵב: 7. וּמֹשֶׁה יָקַח אֶת־הָאֹהֶל וַנִּטְהַלּוּ |
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן־הַמַּחֲנֶה וַקְּרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד
וְהָיָה כָּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר
מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: 8. וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יִקְוֹמוּ
כָּל־הָעָם וַנִּצְבּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה
עַד־בֹּאוֹ הָאֹהֶלָּה: 9. וְהָיָה כִּבָּא מֹשֶׁה הָאֹהֶלָּה יֵרֵד
עִמּוֹד הָעֲנָן וְעַמֹּד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדַבֵּר עִם־מֹשֶׁה: 10. וְרָאָה
כָּל־הָעָם אֶת־עַמּוֹד הָעֲנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־
הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ: 11. וְדַבֵּר יְהוָה אֶל־
מֹשֶׁה פָּנִים אֶל־פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ
וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה וּמִשְׁרָתוֹ יְהוֹשֵׁעַ בֵּן־נּוּן נָעַר לֹא
יִמִּישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:

מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי
החוי והיבוסי אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא
אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך
בדרך וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו
ולא שתו איש עדיו עליו ויאמר יהוה אל משה
אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע
אחד אעלה בקרבך וכליתך ועתה הורד עריך
מעליך ואדעה מה אעשה כך ויתנצלו בני ישראל
את עדיים מהר חורב ומשה יקח את האהל ונטה לו
מוזיק למוזנה הרחוק מן המוזנה וקרא לו אהל מועד
והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר
מוזיק למוזנה והיה כצאות משה אל האהל יקומו
כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה
עד באו האהלה והיה כבא משה האהלה ירד
עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה וראה
כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל
העם והשתחוו איש פתח אהלו ודבר יהוה אל
משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו
ושב אל המוזנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא
ימיש מתוך האהל